

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Aneta Elżbieciak

w obecności Prokuratora Grzegorza Howorskiego

po rozpoznaniu dnia 23.IV. i 14.V.2013r. sprawy karnej

J. S.

urodz. (...) w S.

syna C. i A. zd. S.,-

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 grudnia 2011 roku w K., woj. (...), kierując samochodem osobowym marki A. (...) o numerze rej. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym poprzez niedostosowanie prędkości pojazdu do panujących warunków drogowych i nie zachował bezpiecznego odstępu od poprzedzającego samochodu, w wyniku czego uderzył w tył pojazdu marki V. (...) o numerze rej. (...), który przesunął się do przodu uderzając w tył samochodu marki M. o numerze rej. (...) i ten pojazd również przesunął się do przodu uderzając następnie w tył pojazdu marki N. (...) o numerze rej. (...), w wyniku czego kierująca samochodem marki M. o numerze rej. (...) – E. D. (1) doznała obrażeń ciała w postaci urazu kręgosłupa szyjnego – skręcenia i naderwania kręgosłupa, które to obrażenia naruszyły czynności narządu ciała na okres powyżej dni siedmiu, po czym zbiegł z miejsca zdarzenia nie stosując się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 23 lutego 2010r. - sygn. akt VI K 224/10 – środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3,-

tj. o czyn z art. 177§1 kk w zw. z art. 178a§1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk

----- / -----

I. oskarżonego **J. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 177§1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 178§1 kk i za to na podstawie art. 177§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 178§1 kk wymierza mu 1 (jeden) rok pozbawienia wolności,-

II. na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 5 (pięciu),-

III. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych, a poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 grudnia 2011 roku około godziny 16.00 pokrzywdzona E. D. (1) jechała swoim samochodem marki M. nr rej. (...) drogą (...) z S. do K.. Tego dnia warunki drogowe były złe, padał deszcz, wiał też silny wiatr. Gdy pokrzywdzona dojechała do skrzyżowania dróg (...) zatrzymała się za innymi stojącymi pojazdami oczekując na zmianę świateł sygnalizacji świetlnej, za pokrzywdzoną zatrzymał się jeszcze jeden pojazd, był to samochód V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) (...) kierowany przez A. P. . W tym czasie w rejon skrzyżowania nadjechał oskarżony J. S. poruszający się samochodem marki A. (...) nr rej (...) , oskarżony nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków drogowych i nie zachował bezpiecznego odstepu od poprzedzającego go pojazdu w wyniku czego uderzył w tył samochodu V. (...) , co spowodowało z kolei uderzenie w samochód marki M. nr rej. (...) oraz stojący przed nim samochód N. (...). A. P. wysiadł z samochodu , udał się w stronę pojazdu E. D. (1) której wskazał, iż nastąpiło uderzenie w tył jego samochodu czego konsekwencją były dalsze kolizje, a następnie poszedł w stronę samochodu kierowanego przez oskarżonego , w tym momencie oskarżony ominął stojące pojazdy i odjechał. Na miejsce zdarzenia wezwana została policja, A.P. przekazał funkcjonariuszom informację , iż sprawca kierował samochodem marki A. koloru granatowego lub grafitowego oraz część numeru rejestracyjnego a mianowicie dane (...) 55, pasażer jego samochodu J. O. (1) przekazał funkcjonariuszom znalezione na jezdni części znaczka samochodu (...)

W wyniku zdarzenia E. D. (1) doznała obrażeń ciała w postaci urazu kręgosłupa szyjnego-skręcenia i naderwania kręgosłupa które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu.

Oskarżony w tym czasie użytkował telefon komórkowy o numerze (...), w toku postępowania przygotowawczego uzyskano informacje, iż telefon ten krytycznego dnia logował się w nadajnikach w P. oraz w N. a także po godzinie 16.00 w okolicy miejsca zdarzenia - lokalizacja (...) oznaczona przez operatora jako (...)..., (...)... odpowiada skrzyżowaniu ulicy (...) z ulica (...) w K..

/ dowód: zeznania świadków: E. D., A.P., J. O.;

notatka urzędowa k 6;

kopia dokumentacji lekarskiej k 31-39;

opinia biegłego k 29;

informacje operatora k 75-77;

notatka urzędowa k 116 /

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony J. S. poddany został badaniu przez biegłych psychiatrów, którzy stwierdzili u oskarżonego cechy osobowości nieprawidłowej oraz okresowe nadużywanie alkoholu. Biegli nie stwierdzili aby cierpiał on na chorobę psychiczną w sensie psychozy, upośledzenie umysłowe i inne zakłócenia czynności psychicznych i aby istniały przesłanki do zastosowania art. 31§1 lub 2 kk.

/dowód: opinia sąдово- psychiatryczna k 100-105 /

Oskarżony J. S. był uprzednio wielokrotnie karny, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 23 lutego 2010 roku sygn. akt VIK 224/10 za czyn z art. 178a§1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3, wyrok ten uprawomocnił się w dniu 3 marca 2010 roku.

/ dowód: informacja z K. k 174-175/

kserokopia wyroku k 42/

Oskarżony J. S. stojący pod zarzutem popełnienia czynu z art. 177§1 kk w zw. art. 178 §1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał do winy i wyjaśnił, że krytycznego dnia nie jeździł swoim

samochodem gdyż udostępnił go swojemu koledze z pracy którego danych poza imieniem K. oraz miejsca pobytu nie potrafił podać, oskarżony zaprzeczył aby tego dnia przebywał na terenie P. lub K..

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości. Na wstępie wskazać należy, iż Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego albowiem pozostają one w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego, logiki oraz zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Treść wyjaśnień odnośnie dysponenta samochodu A. (...) krytycznego dnia uniemożliwiająca ich weryfikację zdaniem Sądu w przekonaniu oskarżonego miała stanowić linią obrony skutkującą uniknięciem odpowiedzialności karnej, jednak wskazanie, iż samochód został powierzony osobie której danych oskarżonych nie potrafił podać nie tylko w toku postępowania przygotowawczego ale i do końca postępowania przed Sądem należy uznać za sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Z zeznań świadków wynika, iż osoby obecne na miejscu zdarzenia zaobserwowały markę samochodu sprawcy, przybliżony jego kolor oraz częściowo numer rejestracyjny samochodu - dane te odpowiadają samochodowi będącego własnością oskarżonego. W toku postępowania przygotowawczego uzyskano od operatora telefonii komórkowej dane dotyczące miejsc logowania się telefonu komórkowego, którym krytycznego dnia dysponował oskarżony - dane te podważają wyjaśnienia oskarżonego odnośnie miejsc w jakich przebywał a jednocześnie potwierdzają, że znajdował się on w okolicy miejsca zdarzenia w czasie kiedy miało ono miejsce - ulica (...) jest ulicą równoległą do ulicy (...) położoną w odległości kilkuset metrów.

Jednocześnie wskazać należy, iż jedynym z uczestników zdarzenia, który bezpośrednio widział kierującego samochodem A. (...) był świadek A. P., który wprawdzie w toku postępowania przygotowawczego zeznał, iż nie jest w stanie rozpoznać kierowcy, jednak nie można pominąć faktu iż w trakcie pierwszej rozprawy przed Sądem gdy była ona rozpoznawana w trybie kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia i gdy świadek miał możliwość dokładniejszej obserwacji wyglądu oskarżonego, świadek wskazał, iż z dużą pewnością może stwierdzić, że kierującym był oskarżony. Na rozprawie zeznania te świadek potwierdził, jednocześnie podał, iż jego stwierdzenie że nie jest w stanie rozpoznać kierowcy wynikały z faktu, iż nie był w stanie uczynić tego z całkowitą pewnością.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 177 §1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 178§1 kk i na podstawie art. 177 §1 kk w zw. z art. 11§3 k w zw. z art. 178§1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego, w tym za czyny polegające na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości, a także znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu.

Jednocześnie Sąd uznał, iż jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności spełni swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze. Wskazać trzeba, że oskarżony był uprzednio dwukrotnie karany za występki z art. 178a§1 kk, był też karany za czyny z art. 244 kk, ponownie dopuścił się popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym. Wskazać trzeba, iż wobec oskarżonego orzekano kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, które następnie zarządzano do wykonania, odbywał on kary pozbawienia wolności jednak w niepełnym wymiarze na skutek udzielania warunkowego przedterminowego zwolnienia, pomimo tego popełnił kolejne przestępstwo co wskazuje, iż dotychczasowe środki oddziaływania na zachowanie oskarżonego w kierunku przestrzegania porządku prawnego były nieskuteczne, a pozytywne prognozy co do jego zachowania w przyszłości nie potwierdziły się.

Takie zachowanie oskarżonego wskazuje na całkowite lekceważenie porządku prawnego, brak krytycznego stosunku do poprzednio popełnionych przestępstw a także jednoznacznie przemawia za przyjęciem, że oskarżony nie ma zamiaru respektować orzeczeń Sądu. W tej sytuacji nie można postawić pozytywnej prognozy co do zachowania się oskarżonego w przyszłości i uznać, że kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełniłaby swoje cele. Charakter naruszonych norm prawnych, rodzaj uprzednio popełnionych przestępstw oraz okoliczności czynu stanowią okoliczności obciążające, wskazujące jednocześnie, iż zachowanie nie miało charakteru incydentalnego.

Na podstawie art. 42§2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 5 co przyczyni się do wyeliminowania oskarżonego jako uczestnika ruchu drogowego na stosunkowo długi okres czasu.

Zdaniem Sądu orzeczona kara wraz z środkiem karnym są współmierne do stopnia zawinienia i spełnią swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze

O kosztach orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk.